

Când vom opri oare fenomenul emigrării din Moldova?

Este născut la 21 iulie 1973 în Colibași, Cahul. A absolvit Facultatea de Drept la Chișinău, masterat în Studii Europene. Activ în sectorul asociativ din anul 2000. Autor al numeroase publicații elaborate în mare parte în cadrul Asociației Promo-LEX. În ultimii 3 ani a condus eforturile de monitorizare a alegerilor din Republica Moldova. Actualmente, director al Asociației Promo-LEX.

Luni

M-a trezit ploaia puternică, însoțită de grindină, vânt, tunete și fulgere. Priveam cum „toarnă cu găleata” și mă gândeam la posibile inundații, care ar afecta din nou casele și gospodăriile oamenilor de la sate. Știu că ei suportă de fiecare dată cele mai mari pierderi. Iar ulterior e una din cauzele ce-i determină să plece peste hotare. Când vom opri oare fenomenul emigrării din Moldova? Dimineața la știri aflu că s-au produs pagube și ar exista și o victimă. Din cauza unei intervenții la dentist, refuz o invitație la un post TV. În ultimul timp refuz tot mai des astfel de invitații. Le sunt recunoscător jurnaliștilor pentru înțelegere. Rutina îmi macină cea mai mare parte din timp. Vin cu întârziere la ședința Programului de Drept. Lista subiectelor și cazurilor nu este nici de această dată mai mică. Unele răspunsuri parvenite de la diverse instituții ale statului nostru, pretins de drept, încă mai șochează. Realizăm că problema respectivă este un fenomen la nivel național. Atunci când se întâmplă prima dată ai impresia sau chiar sperii ca nu e altceva decât o eroare, când se întâmplă tot mai des, realizezi că prostia devine o normă. Discutăm distribuirea unui apel al Platformei de colaborare internațională către autoritățile ruse. Este vorba despre un proiect de lege îndreptat împotriva ONG-urilor din Rusia, adoptat deja în

prima lectură de către Duma rusească. Suntem îngrijorați de posibilitatea extinderii acestei practici la Tiraspol, deoarece în regiune există un concept ce prevede armonizarea „legislației” regionale cu cea din Federația Rusă. Astfel, în scurt timp, colegii noștri de la Tiraspol ar putea fi considerați și ei „agenți străini”. Totodată, aflăm că în regiune populația se află în continuare sub presiune. În presa regională unele publicații cer părinților să nu-și mai înscrie copiii la școlile moldovenești cu predare în grafia latină din regiune. Nici situația privind libera circulație nu e mai bună. Apar noi posturi de control, la fel de ilegale. Oamenii continuă să sufere. Cei care discută la Viena, Berlin sau muntele Athos au recunoscut că nu prea vorbesc despre drepturile oamenilor, cel puțin deocamdată. Noi, nu avem dreptul să nu sperăm, chiar dacă durează extrem de mult. Important e să se țină cont de faptul că fiecare zi de întârziere sau amânare a acestor discuții provoacă noi suferințe.

Marți

După o scurtă planificare la birou, merg rapid spre întrevvedere cu secretarul General OSCE, aflat în vizită în țara noastră. Aceleași discuții, aceleași constatări, aceiași abordare. În ultimii 8 ani am participat la numeroase astfel de întrevvederi, și de foarte multe ori am avut senzația că experții sau oficialii străini cunosc mai bine situația din Moldova, decât funcționarii moldoveni. Probabil anume din această cauză și rezultatele lor nu pot fi pe măsură. După întrevvedere respectivă rămân pentru mai bine de o ora și jumătate pentru a discuta cu un funcționar din cadrul OSCE anumite aspecte profesionale. Plec de acolo obosit, însă cu o nouă speranță. Speranță care să poată fi transmisă sau multiplicată colegilor și beneficiarilor noștri. Ca de obicei, răsfoiesc puțin presa on-line din regiune. Îmi opresc atenția asupra unei știri. Într-o presupusă unitate militară din Râbnița, după ce au consumat alcool, 3 militari au sustras un

automobil și au comis un accident. Cred că acest caz ne spune foarte multe lucruri. Însa, foarte puțini le înțeleg sau vor să le înțeleagă. La orele 20.00 reușesc să iau masa. Cu regret, aceasta este și micul dejun, și prânzul, și cina. Încă o crimă săvârșită împotriva sănătății proprii. Lucrez până târziu, chiar dacă nu știu a câta oara copilul îmi reproșează că nu-i ofer timpul necesar.

Miercuri

Mâine Promo-LEX face 10 ani și am decis să invităm colegii, partenerii și prietenii organizației pentru totalizarea și evaluarea activităților noastre. Pregătirile sunt pe ultima sută de metri. Contează fiecare detaliu. Fiecare dintre noi are anumite obligațiuni suplimentare celor cotidiene. Pe parcursul zilei am mai multe întâlniri, unele soldate cu rezultat, altele fără. La sfârșitul zilei mă văd cu un grup de experți străini. Discuția durează mai mult decât a fost planificată, semn că a fost utilă pentru toți.

Joi

Ziua începe, din nou, cu o scurtă ședință cu unii dintre colegii mei, după care merg la Ministerul Justiției, la Comisia de Certificare. De fiecare dată cunosc noi și noi oameni dedicați sectorului 3. Mă bucur că încă mai avem oameni în țară care nu numai vorbesc, dar și încearcă să schimbe situația. Știu că nu e ușor, însă nu e nici imposibil. Ajung din nou la birou. Aici colegii deja au recepționat primele mesaje și scrisori de felicitare. Plăcute momente. Sunt fericit pentru că de fapt le-au meritat din plin. Între timp mă implic în rezolvarea mai multor probleme. Totuși, ziua de azi e una cu totul specială pentru noi. Primim felicitări și mesaje în continuu. Nu sunt deloc mulțumit de mine și de modul în care am organizat deschiderea evenimentului. Aveam de spus foarte multe, însă din cauza unor emoții, natura cărora cu greu le pot explica, am renunțat la o bună parte din text. Numărul celor care au dorit să vorbească a fost destul de

mare. Personal am fost cuprins de emoții controversate în momentul în care au vorbit un grup de persoane din regiunea transnistreana. Pentru unii dintre ei calitatea de victimă încă mai este actuală. Astfel de persoane găsesc întotdeauna noi și noi forțe de a continua lupta. Și prin gestul lor de fiecare dată rămân marcat, stare ce în mare parte mă afectează și chiar de multe ori mă caracterizează. În această zi realizez că nu a fost nimic în zadar. Am avut de multe ori dorința de a pleca din sectorul 3, în special atunci când nu ne reușesc lucruri simple. Atunci când vedem suferința atât de mare a unor oameni și înțelegem că de fapt soluția pentru a rezolva problema lor e atât de simplă... Oricum mă bucur că am rezistat și sper că eforturile noastre să aducă cât mai multe bucurii în inimile oamenilor și în familiile lor. Realizez că tot ceea ce fac, îmi place. Altfel, nu ași fi rezistat atâta amar de vreme. Și sunt recunoscător familiei pentru înțelegere. Au venit aproape toți invitații noștri. M-am bucurat de prezența fiecăruia. Sper că marea majoritate a celor prezenți au îmbinat utilul cu plăcutul.

Vineri

Obosit încep o nouă zi de muncă. Trebuie în regim de urgență să finalizez lucrul asupra unui document. Între timp, nu mai putem amâna discuțiile și planificarea unor detalii în cadrul unui proiect al Programului Societate Civilă. Totodată, parcă într-adins apar și apar alte treburi de făcut. Într-un final am reușit să-mi respect angajamentele. O altă zi și încă două întâlniri planificate. Una dintre care se finalizează cu un rezultat neașteptat de bun. În speranța că nu voi sta mult la coadă, la orele 17.00 ajung la Oficiul Cadastral pentru a solicita un extras. Nu a fost să fie. Lucrează numai un ghișeu. Înaintea mea sunt încă cca 50 persoane. Mâine e ziua mea de naștere. Încă nu am nici un plan. Refuz să mă gândesc azi.

Sursa: Europalibera.org